

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af økologiloven

(Supplerende regler til økologiforordningen, sanktionskærpelse, indhentning af oplysninger fra andre myndigheder med henblik på udarbejdelse af bedre risikovurdering m.v.)

§ 1

I økologiloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter »fødevarer« », samt visse andre produkter med tæt forbindelse til landbruget, som er opført på listen i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007«.

2. Overskriften før § 4 affattes således:

»Rådgivende udvalg mv.«

3. § 4 affattes således:

»§ 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan nedsætte rådgivende udvalg eller grupper, der skal følge udviklingen i økologisektoren, og kan rådgive ministeren.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler for udvalg mv. nedsat efter stk. 1.«

4. Overskriften før § 5 ophæves.

5. § 5 ophæves.

6. Overskriften til kapitel 4 affattes således:

»Certificering, godkendelse og registrering«.

7. Underoverskriften til § 7 affattes således:

»Regler om certificering, godkendelse og registrering«.

8. § 7 affattes således:

»§ 7. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om certificering, godkendelse og registrering af økologiske virksomheder, herunder betingelser og vilkår for registrering og ejerskifte.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om virksomheders registrering i henhold til Den Europæiske Unions forordninger på økologiområdet eller regler udstedt i medfør af denne lov.«

9. Underoverskrifterne før §§ 8-11 ophæves.

10. §§ 8-11 ophæves.

11. I § 12, stk. 1, ændres »efter § 10, stk. 1-4, og § 11, stk. 2, « til: »om tilbagekaldelse af certificering, som er truffet efter Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov,« og tre steder i § 12, stk. 1, ændres »autorisationsindehaveren« til: »indehaveren af certificeringen«.

12. I § 15 a, stk. 1, indsættes efter »i medfør af denne lov«: » eller af Den Europæiske Unions forordninger om forhold omfattet af denne lov«.

13. Efter § 17 indsættes før underoverskriften før § 18:

»Samkøring af oplysninger fra andre myndigheder

§ 17 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at denne lov eller de i medfør af loven fastsatte regler eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov, overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold, eventuelt i elektronisk form.

14. I § 18 a, stk. 1, ændres »heraf kan« til: »af denne lov eller bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov kan«.

15. I § 20 indsættes efter »kontrol efter loven«: »eller efter bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger«.

16. I § 21 indsættes efter »kan«: »træffe de afgørelser og «.

17. I § 24, stk. 1, ændres »overtræder § 5, « til »undlader at efter komme beslutninger truffet i medfør af § 13, stk. 1,« og efter »efterkomme påbud« indsættes: » eller afgørelser«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Økologiforordningen

2. Lovforslagets indhold

2.1. Certificering

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Samkøring

2.2.1. Gældende ret

- 2.2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2.2.1. Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen
- 2.3. Vejledende bøder på Landbrugsstyrelsens område
 - 2.3.1. Baggrund for vejledende bødestørrelse
 - 2.3.2. Satstilpasning af bødestørrelser
 - 2.3.3. De enkelte kategorier af strafbare forhold
- 3. Økonomiske og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 6. Miljømæssige konsekvenser**
- 7. Forholdet til EU-retten**
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
- 9. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at tilpasse økologiloven i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (herefter økologiforordningen).

Miljø- og Fødevarerministeriet har vurderet, at det er nødvendigt, at der sker ændringer af visse bestemmelser i økologiloven for at sikre, at denne er i overensstemmelse med økologiforordningen, herunder i nødvendigt omfang de gennemførelsesretsakter, der udstedes i medfør af forordningerne. Endvidere tilgodeser udformningen af lovens bemyndigelsesbestemmelser muligheden for at tilpasse lovgivningen på økologiområdet med henblik på gennemførelse af ændrede gennemførelsesretsakter på området, som i EU-regi jævnlige justeres.

Derudover foreslås gennemført en væsentlig, generel skærpelse af niveauet for administrative bødeforlæg for Landbrugsstyrelsens sager om overtrædelse af reglerne i økologiloven, bekendtgørelser udstedt med hjemmel i økologiloven samt Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af økologiloven. Baggrunden for denne foreslåede skærpelse er, at der efter Landbrugsstyrelsens vurdering er et generelt behov for at hæve niveauet for administrative bødeforlæg på Landbrugsstyrelsens område. Det er ligeledes i tråd med Rigsrevisionens anbefalinger i forbindelse med en undersøgelse af økologikontrollen i Landbrugsstyrelsen i efteråret 2019.

Endvidere er det af stor betydning, at der som grundlag for en effektiv risikobaseret kontrol kan fremskaffes tilstrækkelige oplysninger. Der foreslås derfor en mulighed for at indhente oplysninger hos andre myndigheder for dermed at kunne udarbejde en bedre risikovurdering, der kan understøtte planlægning og gennemførelse af hhv. fysisk eller administrativ kontrol.

Erfaringen med arbejdet med Det Økologiske Fødevareråd har vist, at der er behov for øget fleksibilitet, og at reguleringen af økologiområdet er så kompleks, at Det Økologiske Fødevareråd ikke i alle situationer er det mest egnede forum til at rådgive ministeren i forhold til videreudvikling af området. På denne baggrund foreslås det at ændre bestemmelsen i økologiloven om Det Økologiske Fødevareråd til en generel hjemmel for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling til at nedsætte rådgivende udvalg, der skal følge udviklingen i økologisektoren og rådgive ministeren.

Herudover foreslås mindre ændringer af lovteknisk karakter.

Økologiforordningen

Økologiforordningen fastsætter regler for økologisk produktion. Økologisk produktion er et samlet system for landbrugsdrift og fødevarerproduktion, der kombinerer bedste praksis på miljø- og klimaområdet, en høj grad af biodiversitet, bevarelse af naturressourcer og anvendelse af høje dyrevelfærdsstandarder og høje produktionsstandarder i overensstemmelse med stadig flere forbrugeres efterspørgsel efter produkter, der produceres ved anvendelse af naturlige stoffer og processer. Økologisk produktion spiller således en dobbelt rolle i samfundet, hvor den på den ene side forsyner et specifikt marked, der imødekommer forbrugernes efterspørgsel efter økologiske produkter, og på den anden side leverer offentligt tilgængelige goder, der bidrager til beskyttelsen af miljøet og dyrs velfærd samt landdistriktsudvikling.

I økologiforordningen er der fjernet en del af de undtagelsesmuligheder, der er gældende i dag, for at skabe en øget harmonisering på tværs af medlemsstaterne. Derudover giver forordningen mulighed for at gøre kontrollen mere risikobaseret end i dag.

For at efterkomme en stigende efterspørgsel efter økologiske produkter, og da det for mindre jordbrugsbedrifter kan være kompliceret og uforholdsmæssigt dyrt at sætte sig ind i de økologiske regler, er det efter økologiforordningens regler nu muligt for erhvervsdrivende med jordbrugsproduktion og med en mindre omsætning eller et mindre produktionsareal at blive certificeret sammen i en gruppe.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Certificering

2.1.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i økologiloven kan en autorisation meddeles til økologisk drift af en bestemt virksomhed. Disse regler er nu ikke længere nødvendige, da den nye økologiforordning indeholder sådanne regler.

Anvendelsen af de gældende regler fremgår af bemærkningerne til loven, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, spalte 2730, hvoraf det fremgår, at økologilovens § 7, stk. 2, kan anvendes til at meddele en autorisation til fysiske og juridiske personer til økologisk drift af en bestemt virksomhed. Dermed er det muligt både at fysiske personer (en person, som ikke har organiseret sig i selskabsform) og juridiske personer (selskaber, fx anpartsselskaber, andelsselskaber eller aktieselskaber) kan få autorisation til økologisk drift af en bestemt virksomhed. Da det enten er en navngiven fysisk person eller et selskab, hvor det for selskaber er en forudsætning, at den relevante lovgivning er overholdt, f.eks. at selskabet i henhold til selskabslovgivningen er registreret eller anmeldt som værende under registrering eller stiftelse i Økonomi- og Erhvervsministeriet, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, spalte 2730, er det herved tydeliggjort, at der kan meddeles autorisation til drift af en bestemt virksomhed, hvorved forstås, at det ikke er muligt at meddele autorisation til f.eks. en gruppe af erhvervsdrivende.

Ifølge økologiforordningen kan der ske certificering af økologiske virksomheder. Økologisk drift kan være produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter, f.eks. autorisation til en fysisk person, som driver en landbrugsejendom med jordbrugsproduktion. Derudover kan en autorisation gives til enten en fysisk eller juridisk person med erhvervsadresse i Danmark, der producerer, tilbereder, emballerer, oplagrer, markedsfører eller importerer fra tredjeland eller eksporterer økologiske produkter med henblik på markedsføring. Ifølge økologiforordningens artikel 2 gælder det for følgende økologiske produkter:

- levende eller uforarbejdede landbrugsprodukter, herunder frø og andet planteforneringsmateriale,
- forarbejdede landbrugsprodukter til konsum,
- foder.

Både Landbrugsstyrelsen og Fødevarestyrelsen udsteder autorisationer til økologiske virksomheder, dog opdelt således, at Landbrugsstyrelsen udsteder autorisationer til økologiske virksomheder, som er primærproducenter af økologiske produkter, herunder foder, og Fødevarestyrelsen ”udsteder autorisation” (Fødevarestyrelsen udarbejder en økologirapport, som modsvarer en økologiautorisation) til økologiske virksomheder, som producerer, tilbereder, importerer m.v. fødevarer, foder med animalsk indhold, som er beregnet til hunde, katte og andre selskabsdyr, og produkter fra akvakultur, samt producenter af akvakultur af fisk samt tang.

Hvad angår Fødevarestyrelsens bestemmelser om økologisk storkøkkendrift, så vil disse fortsætte uændret, da økologisk storkøkkendrift er undtaget fra økologiforordningen, og derfor alene reguleres ved nationale regler.

Landbrugsstyrelsen udsteder autorisationer til to grupper af erhvervsdrivende, henholdsvis jordbrugsbedrifter og virksomheder.

Til jordbrugsbedrifter udsteder Landbrugsstyrelsen autorisationsbevis med autorisationsnummer, men uden nærmere angivelse af, hvilke produkttyper (fx husdyrs- eller planteproduktion) autorisationen gælder for og gyldighedsperiode. Autorisationen af bedriften sker før bedriften kan sælge økologiske produkter, dog kan bedriften allerede påbegynde produktionen ved tidspunktet for fremsendelse af ansøgning om autorisation, hvilket i praksis kan finde sted flere måneder inden autorisationskontrol.

Virksomheder, der ikke er jordbrugsbedrifter, er f.eks. virksomheder, der transporterer og sælger levende dyr og uforarbejdede vegetabiliske landbrugsprodukter, producerer foder, foderblandinger og fodermidler, producerer gødning og jordforbedringsmidler m.v., producerer og sælger vegetativt formeringsmateriale, frø og udsæd og planteskoler, der både indkøber og selv producerer plantemateriale. En virksomhed skal være autoriseret, inden den begynder sine økologiske aktiviteter. Efter Landbrugsstyrelsen har gennemført en autorisationskontrol, hvor det er konstateret, at forholdene er i orden, tildeles virksomheden et autorisationsbevis med autorisationsnummer. En virksomhed autoriseres for et år ad gangen og på baggrund af den årlige økologiindberetning i Fællesskemaet udstedes et nyt autorisationsbevis.

2.1.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

En forordning er almen gyldig og umiddelbart gældende i hver medlemsstat. Som konsekvens heraf, må den ikke gennemføres i national ret. Der kan dog være krav om fastsættelse af supplerende national lovgivning for at sikre effektiv gennemførelse, ligesom der i en forordning kan være fastsat bestemmelser om, at medlemsstaterne kan fastsætte udfyldende regler eller undtagelser.

På det grundlag foreslås at anvende økologiforordningens bestemmelser om certificering og ophæve bestemmelserne i økologiloven om autorisation. Det vil dog stadig være nødvendigt med supplerende bestemmelser, så ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling i bekendtgørelsesform fortsat kan fastsætte regler om certificering, godkendelse og registrering af økologiske virksomheder under lovens anvendelsesområde samt i overensstemmelse med forordningens certificeringsbestemmelser.

For certificering i henhold til økologiforordningen vil der f.eks. være tale om udfyldende regler for at sikre, at en potentiel ansøger ved, hvor en ansøgning om certificering skal indgives, eller

oplysninger om hvordan og hvornår en erhvervsdrivende skal indtaste oplysninger i Fællesskemaet eller frødatabase.

Selve de materielle regler om certificering af en økologisk virksomhed og gruppe af erhvervsdrivende i henhold til EU's økologiforordning vil fremover være reguleret efter økologiforordningens artikler 34-36.

Selvom økologilovens bestemmelser om autorisation ophæves, vil Fødevarestyrelsen og Landbrugsstyrelsen fortsat certificere de samme virksomhedstyper, som er beskrevet i ovennævnte afsnit 2.1.1. Derudover vil Landbrugsstyrelsen også certificere de erhvervsdrivende med mindre jordbrugsbedrifter, som hver enkelt har, med en mindre omsætning eller et mindre produktionsareal, som ønsker at blive certificeret sammen i en gruppe.

2.2. Samkøring

2.2.1 Gældende ret

Økologiloven indeholder i dag ikke hjemmel til, at Miljø- og Fødevareministeriets myndigheder kan indhente oplysninger fra andre myndigheder til brug for myndighedernes kontrol og tilsyn med overholdelsen af økologilovens og økologiforordningens regler. Derudover er der heller ikke hjemmel til, at styrelserne kan videregive oplysninger til andre offentlige myndigheder.

2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at Miljø- og Fødevareministeriet får adgang til at indsamle, behandle og samkøre oplysninger fra andre myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af myndighedernes kontrolopgaver. Det tilsigtes primært at anvende oplysninger fra offentlige registre, af hensyn til datakvaliteten.

Ifølge »Den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi 2016-2020«, er hensigten at offentlige data i højere grad skal deles og genbruges for at kunne skabe en mere overskuelig og sammenhængende offentlig sektor. Det forudsætter, at myndighederne i højere grad sikkert kan udveksle og tilgå relevante oplysninger, som de enkelte myndigheder allerede ligger inde med.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at oplysninger fra andre offentlige myndigheders registre, f.eks. oplysninger i registre og databaser hos andre styrelser under ministeriet, skal kunne udveksles mellem myndighederne, så de hver især kan benytte den totale mængde af oplysninger til at udarbejde en risikovurdering og på det grundlag danne et samlet risikovurdering, der kan understøtte planlægning og gennemførelse af hhv. fysisk eller administrativ kontrol.

Da kontrolopgaverne efter økologiloven administrativt er delt mellem Landbrugsstyrelsen og Fødevarestyrelsen, vil det hovedsageligt være de to styrelser, som skal behandle oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for styrelsernes opgavevaretagelse, i henhold til økologiloven og Den Europæiske Unions forordninger på økologiområdet.

Hjemlen til at samkøre relevante oplysninger forventes brugt til, at Landbrugsstyrelsen indhenter oplysninger om veterinærmedicin hos økologiske virksomheder fra den danske veterinære medicindatabase (VetStat) hos Fødevarestyrelsen, kontroloplysninger/resultater for overtrædelse af dyrevelfærdsregler hos økologiske virksomheder eller data fra Naturstyrelsen om forpagtningsaftaler for græsningsarealer på Naturstyrelsens arealer og oplysninger fra Skattestyrelsen om fx overtrædelser af skattelovgivningen, som eventuelt kan indikere, at en økologisk virksomhed heller ikke overholder reglerne om økologi. Derudover forventes indhentning af oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) hos Erhvervsstyrelsen, for at kunne få informationer om de

forskellige selskabskonstruktioner, hvis økologer/bedriftsejere har andele i forskellige selskaber med samme produktion, både økologisk og ikke-økologisk, hvilket medfører en risiko for sammenblanding (eller evt. svig).

Fødevarestyrelsens økologikontrol af fødevarer virksomheder er en integreret del af den almindelige fødevarekontrol, idet de generelle regler for fødevarer også omfatter økologiske fødevarer. Økologireglerne supplerer de generelle fødevareregler. Den almindelige fødevarekontrol sker med hjemmel i fødevarereloven, herunder f.eks. de samkøringsbestemmelser, der er fastlagt i denne. Den overordnede risikobaserede tilgang, der ligger til grund for fødevarekontrollen, gælder dermed også for økologikontrollen.

Som ovenfor nævnt forventes hjemlen anvendt til, at Miljø- og Fødevareministeriets myndigheder kan indhente relevante oplysninger indbyrdes eller fra andre myndigheder for at kunne forbedre risikovurderingen, der kan understøtte planlægning og gennemførelse af hhv. fysisk eller administrativ kontrol.

Det bemærkes, at det i Rigsrevisionens beretning nr. 15/2016 om effektiv kontrol, kapitel 3, anbefales, at myndigheder samarbejder systematisk om kontrollen på tværs, idet myndighederne har en række ensartede problematikker i forbindelse med at tilrettelægge en effektiv kontrol.

Samkøring er en særlig form for databehandling, som bl.a. personoplysninger kan gøres til genstand for. Samkøring er en fælles betegnelse for forskellige tekniske løsninger, som vedrører sammenkobling af oplysninger, der kommer fra forskellige registre. Under samkøring hører maskinelle overførsler, hvorved et register tilføres oplysninger fra et andet register, således at det modtagende register udvides med disse oplysninger. Til begrebet samkøring henregnes endvidere maskinelle sammenstillinger af oplysninger fra forskellige registre, hvorved der dannes et nyt »uddata-produkt«, f.eks. et nyt register, som kan anvendes i forbindelse med udarbejdelse af en risikovurdering med det formål at målrette en efterfølgende kontrolindsats (hhv. fysisk eller administrativ kontrol).

2.2.2.1. Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen

I databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastsættes de generelle betingelser for, hvornår behandling af almindelige oplysninger må finde sted. Af bestemmelsen følger, at behandling kun er lovlig, hvis mindst en af betingelserne i litra a-f er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. litra e. I forhold til forordningens artikel 6, stk. 1, litra c, fremgår det af præambelbetragtning nr. 45, at hvis behandling foretages i overensstemmelse med en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller hvis behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, bør behandlingen have et retsgrundlag i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret. Der henvises nærmere til Justitsministeriets betænkning nr. 1565/2017 om databeskyttelsesforordningen, side 129-130.

I forhold til, hvorvidt det er muligt at fastsætte nationale regler efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, har Miljø- og Fødevareministeriet gennemgået tjeklisten for udarbejdelse af nye nationale særregler for behandling af ikke-følsomme personoplysninger, som fremgår af side 168 i betænkning nr. 1565 om databeskyttelsesforordningen.

Miljø- og Fødevareministeriet har i den forbindelse foretaget følgende vurderinger:

Til punkt 1 og spørgsmålet om, hvorvidt der ønskes en national regel samt om denne har erhvervsøkonomiske konsekvenser, er det ministeriets vurdering, at en national regel sikrer en klar lovhjemmel til indhentning af oplysninger, hvilket er det mest hensigtsmæssige.

Ministeriets vurderer, at reglerne ikke vil få erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske virksomheder, og derfor er der ikke taget stilling til om principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering i Danmark efterleves.

Til punkt 2 vedrørende hjemmel, er det ministeriets vurdering, at Landbrugsstyrelsen og Fødevarestyrelsen, for så vidt angår de almindelige personoplysninger, har hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, til at indhente data med henblik på målretning af styrelsernes kontrol- og tilsynsopgaver.

Til punkt 3 og spørgsmålet om, hvorvidt særreglen indfører mere specifikke bestemmelser, vil ministeriet eller styrelserne eventuelt / i relevant omfang senere udmønte bekendtgørelser på baggrund af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse. Der vil i den forbindelse blive udarbejdet mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af data til behandlingen. Der vil endvidere i den forbindelse blive iværksat foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling i overensstemmelse med forordningens artikel 6, stk. 2. Ministeriet og styrelserne vil ved udmøntning af forslaget sikre, at udmøntningen sker inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Til punkt 4 vedrørende fastlæggelse af formålet med behandlingen er dette fastlagt i § 17 a, stk. 1, hvor det fremgår, at data kun kan indhentes, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsernes kontrol- og tilsynsopgaver.

Til punkt 5 vedrørende proportionalitet vil de almindelige krav om proportionalitet og dataminimering fortsat gælde ved brug af data. Adgangen til at anvende oplysninger til læring og udvikling samt udnyttelse af modelresultaterne vil således ikke kunne ske i et videre omfang, end hvad der er nødvendigt for at sikre, at den efter lovforslaget tilsigtede model vedrørende samkøring af data er operationel og virker efter hensigten. Dermed bliver proportionalitetsprincippet overholdt.

Til punkt 6 vedrørende pligten til at sikre den rette balance i forhold til den fri bevægelighed for personoplysninger, vil den foreslåede § 17 a, stk. 1, ingen indflydelse have på den fri bevægelighed for personoplysninger.

Der er i databeskyttelsesforordningen artikel 9, stk. 1, et forbud mod behandling af følsomme oplysninger, herunder helbredsoplysninger. Miljø- og Fødevarerministeriet støtter ved behandling af data efter lovforslaget, i forhold til følsomme personoplysninger hjemmel på artikel 9, stk. 2, hvorefter stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis et af forholdene i litra a-j gør sig gældende. Det er ministeriets vurdering, at der er hjemmel til udførelse af myndighedsopgaver i artikel 9, stk. 2, litra g, hvorefter behandlingen er nødvendig.

Ministeriet har herunder lagt vægt på, at det er nødvendigt at inddrage de anførte oplysninger, som har karakter af følsomme personoplysninger, da dette vil øge chancen for, at myndighedernes kontrol bliver målrettet mod de relevante økologiske virksomheder. Dette vil i sidste ende føre til, at styrelserne kan gøre et retskrav gældende, og derved understøtte økologiens troværdighed, som i henhold til økologilovens § 3 anses for at være en væsentlig samfundsinteresse. Ministeriet har på denne baggrund vurderet, at der kan afviges fra forbuddet i artikel 9, stk. 1.

Ministeriet vurderer, at der er hjemmel til videregivelse af oplysninger om strafbare forhold i databeskyttelseslovens § 8, stk. 2, nr. 2, da videregivelsen sker til varetagelse af offentlige interesser,

der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningen angår. Herunder har ministeriet lagt vægt på, at de oplysninger, som Landbrugsstyrelsen og Fødevarestyrelsen i forvejen er i besiddelse af, forventes at kunne forbedre risikobilledet for andre offentlige myndigheder. Det vil være en forudsætning, at videregivelsen af disse oplysninger er nødvendig for disse myndigheders udøvelse af deres virksomhed. Det forudsættes dog at være hensigtsmæssigt, at disse myndigheder har eller får en hjemmel til at indhente oplysninger fra Landbrugsstyrelsen og Fødevarestyrelsen.

Samkøringen af data samt profileringen af virksomheder vil være med til at udvikle risikomodeller, for herved yderligere at målrette udtagningen af virksomheder til tilsyn og kontrol, og vil herved ikke blive anvendt til automatisk at træffe afgørelser.

2.3. Vejledende bøder på Landbrugsstyrelsens område

En af hensigterne med lovforslaget er, at der skal ske en væsentlig, generel skærpelse af bødeniveauet på flere områder inden for økologilovgivning på Landbrugsstyrelsens område.

Det er vigtigt at understrege, at der med dette lovforslag ikke er tiltænkt begrænsninger i Landbrugsstyrelsens adgang til at tilbagekalde økologiautorisationer, hvor de konkrete omstændigheder nødvendiggør dette. Det vil derfor ved alle typer overtrædelser kunne overvejes og træffes afgørelse om tilbagekaldelse af økologiautorisation i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Landbrugsstyrelsen har på økologiområdet de sidste 16 år ikke foretaget nogle større ændringer af bødeniveauet. I takt med at der er kommet nye EU retlige økologiregler og ændringer i disse, er de blevet indarbejdet i Landbrugsstyrelsens sanktionspraksis, i overensstemmelse med det hidtidige bødeniveau. Derudover har det uændrede bødeniveau som følge af den makroøkonomiske inflation medført, at bøderne reelle gennemslagskraft igennem årene har været svingende og samlet set er blevet mindsket. Slutteligt gennemførte Rigsrevisionen i november 2019 en kontrol af en række forhold på økologiområdet, herunder af sanktionsniveauet og anbefalede i deres rapport at Landbrugsstyrelsen skulle sikre sig, at sanktionerne for overtrædelser af økologireglerne var i overensstemmelse med kontrolforordningen. I kontrolforordningens artikel 139 er det angivet, at sanktionerne for overtrædelser på økologiområdet skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning.

Landbrugsstyrelsen har fundet det nødvendigt at skærpe bødeniveauet, både af hensyn til ovenstående forhold, og da sanktionerne har til hensigt at understøtte lovens formål om, at beskytte forbrugernes interesse og tillid til den danske produktion af økologiske produkter, samt at sikre de økologiske producenter ensartede vilkår.

Bemærkningerne indeholder i nedenstående afsnit 2.3.3 en række vejledende bødestørrelser. Disse konkrete tilkendegivelser kan tjene som udgangspunkt for sanktionsfastsættelsen på de forskellige områder. Det er endvidere hensigten, at de foreslåede normalbøder kan anvendes som grundlag for Landbrugsstyrelsens fastsættelse af bødestørrelser i administrative bødeforlæg. Det er dog væsentligt at understrege, at spørgsmålet om, hvilken sanktion der skal fastsættes i det enkelte tilfælde, naturligvis fortsat i sidste instans beror på domstolens konkrete vurdering af samtlige af sagens omstændigheder.

Der vil være sager, hvor der er grundlag for at nedsætte eller forhøje de vejledende bødestørrelser på grund af formildende eller skærpene omstændigheder. Formildende omstændigheder vil bl.a. foreligge, hvor et forhold i den konkrete sag er mindre strafværdig, f.eks. på grund af overtrædelsens varighed, karakter eller omfang. Skærpene omstændigheder vil bl.a. foreligge, hvor der konstateres

gentagne, systematiske overtrædelser, eller hvor der er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk gevinst.

Der kan på flere områder inden for økologilovgivningen forekomme overtrædelser, som af den ene eller anden årsag er grovere, har større omfang eller lignende end hovedparten af overtrædelser på det pågældende område. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor mange dyrs velfærd er blevet væsentligt forringet, eller tilfælde hvor der er tale om en kombination af flere overtrædelser, eller hvor der er opnået eller tilsigtet opnået en betydelig økonomisk gevinst. Det er vigtigt, at der i sådanne situationer kan gives højere bøder, end hvad der er mulighed for rent administrativt. I sådanne tilfælde vil der skulle ske politianmeldelse, således at spørgsmålet om bødestørrelse kan afgøres ved domstolene.

De vejledende bødestørrelser, som anføres under nedenstående afsnit 2.3.3, skal finde anvendelse på overtrædelser begået efter lovens ikrafttræden.

2.3.1 Baggrund for vejledende bødestørrelser

Sager om overtrædelse af de regler i økologilovgivningen, som er omfattet af de nedenfor nævnte bødekategorier, er meget forskellige i deres karakter og dækker over 46 af de cirka 700 unikke overtrædelsespunkter, der finder anvendelse på økologiområdet, og er fordelt på hhv. generelle overtrædelser og overtrædelser relateret til planteavl eller produktion af kvæg, svin, får, geder, fjerkræ, heste, hjorte, bier eller til virksomheder.

Bødefastsættelsen skal i overensstemmelse med artikel 139 i kontrolforordningen være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne, have en afskrækkende virkning, og så vidt muligt modsvare den eventuelle økonomiske gevinst eller besparelse, der er opnået som følge af overtrædelserne.

Gennemgangen af overtrædelser i de nedenfor nævnte kategorier af strafbare forhold er ikke udtømmende, hvilket vil sige, at ikke alle typer af overtrædelser er beskrevet. Ved fastsættelse af vejledende bødestørrelser for de overtrædelser, der ikke er omfattet af kategorierne af strafbare forhold, bør den pågældende overtrædelse vurderes i forhold til de i lovforslaget beskrevne principper og i øvrigt på grundlag af den generelle sanktionspraksis på området. Bødeniveauet for disse typer overtrædelser er ligeledes omfattet af afsnit 2.3.2.

Gennemgangen omfatter medmindre andet er oplyst, sager, hvor overtrædelserne er begået én gang, og hvor den pågældende ikke tidligere er straffet for en tilsvarende overtrædelse. Niveauet bør skærpes efter et generelt eskaleringsprincip på en fordobling af sanktionens grundbeløb, såfremt der er tale om gentagne overtrædelser af den samme bestemmelse til samtidig pådømmelse, og/eller såfremt den pågældende tidligere er straffet for lignende overtrædelser inden for de sidste 10 år.

Uanset hvilken sanktion der finder anvendelse for de enkelte overtrædelsespunkter, skal der særskilt overvejes og træffes passende afgørelse såfremt andre reaktioner anses nødvendige, herunder påbud og forbud.

2.3.2 Satstilpasning af bødestørrelser

Alle angivne bødestørrelser i afsnit 2.3.3 undtagen bøder baseret på fortjeneste, skal årligt fra og med 2022 reguleres efter en variabel satstilpasning. Satstilpasningen sker med udgangspunkt i forbrugerprisindekset udarbejdet af Danmarks Statistik for det foregående kalenderår. Bødestørrelser nedrundes til det nærmeste beløb deleligt med 100.

2.3.3 De enkelte kategorier af strafbare forhold

Manglende meddelelse til Landbrugsstyrelsen af væsentlige ændringer

Manglende meddelelse af væsentlige ændringer gælder f.eks. ændringer i forhold til tidligere indberettede oplysninger, ved erhvervelse af nye produktionsbygninger, ændringer af afgrøder, nye græsningsaftaler m.v.

Manglende meddelelse af væsentlige ændringer	
1. gang	Indskærpelse
2. gang	Bøde på kr. 1.200,-
X. gang	Bøden fordobles ved hver gentagende overtrædelse. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere sanktion er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige bødes vedtagelse.

Overtrædelser der har medført en uretmæssig fortjeneste/besparelse

I praksis er der set overtrædelser der har medført en uretmæssig fortjeneste/besparelse i følgende tilfælde:

- Dyr solgt med henvisning til den økologiske produktionsmetode hvor betingelserne herfor ikke er opfyldt. F.eks. dyr solgt før perioden for genomlægning er gennemført.
- Produkter solgt med henvisning til den økologiske produktionsmetode hvor betingelserne herfor ikke er opfyldt. F.eks. mælk solgt som økologisk førend den økologiske tilbageholdelsestid er overholdt i forbindelse med anvendelse af veterinærmedicin.
- Mindstealder på dyr ved slagtning er ikke overholdt.
- Der er anvendt konventionelt (ubejdset) frø, sædekorn, vegetativt formeringsmateriale, frugtræer eller –buske til etårige eller flerårige afgrøder på økologiske arealer eller arealer under omlægning.
- Parallelavl under dyrkning og ved høst, hvor afgrøde er anvendt eller solgt med henvisning til den økologiske produktionsmetode.
- Virksomheder har solgt ikke-økologiske produkter, herunder produkter under omlægning, som økologisk.

I sager hvor det ikke har været muligt at indhente dokumentation for den konkrete fortjeneste eller besparelse, skal der tages udgangspunkt i de generelle priser på området. F.eks. ved salg af mælk kan der tages udgangspunkt i Arlas officielle noteringer.

Overtrædelser, hvor der er opnået en uretmæssig fortjeneste/besparelse
Bøde på to gange fortjenesten dog mindst kr. 1.000,-
Udgør den samlede fortjeneste gange to, under kr. 1.000,- kan forholdet, såfremt det er konstateret første gang på bedriften inden for de seneste 10 år, afgøres med en indskærpelse. Er dette ikke tilfældet rundes sanktionen op til kr. 1.000,- for denne overtrædelse.

Logbogsovertrædelser

Logbøger omfattet af dette forhold er plantelogbog, husdyrlogbog, medicinlogbog og logbog for biavl.

Der har de sidste 12 år været anvendt en fast bødepraksis for disse overtrædelser, afhængigt af om logbogen har været indsendt efter kontrollen og om det har været muligt at kontrollere de øvrige reglers overholdelse. Ved vurderingen af, hvilket bødeniveau der bør gælde fremover, skal der skelnes mellem om bedriften under kontrolbesøget på anden vis dokumenterede at de afledte regler i øvrigt var overholdt (f.eks. brug af medicin eller ind- og udgående produkter, f.eks. via VetStat eller fremviste faktura), samt om overtrædelse vedr. manglende eller ufuldstændig logbøger er konstateret tidligere på bedriften inden for de sidste 10 år. VetStat er den danske veterinære medicindatabase, hvor al receptpligtig medicin solgt til dyr i Danmark bliver registreret og som administreres af Fødevarestyrelsen.

Logbogsovertrædelser De afledte regler kunne kontrolleres uagtet at der forelå ufuldstændig eller manglende logbog	
1. gang	Indskærpelse (Forudsat at der var en ufuldstændig logbog og ikke en manglende logbog)
2. gang	Indskærpelse og advarsel om bøde
3. gang	Bøde på kr. 2.600,-
X. gang	Bøden fordobles ved hver gentagende overtrædelse. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere sanktion er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige bødes vedtagelse.

Logbogsovertrædelser De afledte regler kunne <u>ikke</u> kontrolleres som følge af ufuldstændig eller manglende logbog	
1. gang	Konkret vurdering herunder om der skal ske tilbagekaldelse af økologicertifikat, dog mindst en bøde på kr. 5.200,- såfremt bedriften har solgt produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode og kr. 2.600,- hvis bedriften ikke har solgt produkter med henvisning til den økologiske produktionsmetode.
X. gang	Bøden fordobles ved hver gentagende overtrædelse. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere sanktion er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige bødes vedtagelse.

Arealovertrædelser - Indendørs

Ved arealovertrædelser skaleres bøden efter antallet af dyr omfattet af overtrædelserne, da der kan foreligge et økonomisk incitament til at indsætte flere dyr end tilladt. Endvidere er arealkrav et af de forhold der særligt adskiller den økologiske produktion fra den konventionelle produktion, og sikre en bedre dyrevelfærd.

Overtrædelser vedr. mindstekrav til areal – indendørs for fjerkræ og fugle
--

1. gang	Indskærpelse og advarsel, forudsat at overtrædelsen udgør en overbelægning på under 5%. Er der tale om en overbelægning på 5% eller mere, gives der bøde efter samme beregning, som hvis det var en 2. gangs overtrædelse.
2. gang	Bøde på kr. 2.600,- Bøden øges med kr. 25 for hvert ekstra dyr udover 50 dyr som udgør overbelægningen.
X. gang	Bøden fordobles ved hver gentagende overtrædelse. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere sanktion er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige bødes vedtagelse.

Overtrædelser vedr. mindstekrav til areal – indendørs for svin	
1. gang	Indskærpelse og advarsel om bøde, forudsat at overtrædelsen udgør en overbelægning på under 5%. Er der en overbelægning på 5% eller mere gives der bøde efter samme beregning som hvis det var en 2. gangs overtrædelse.
2. gang	Bøde på kr. 2.600,- Bøden øges med kr. 600 for hvert dyr udover fem dyr som udgør overbelægningen.
X. gang	Bøden fordobles ved hver gentagende overtrædelse. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere sanktion er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige bødes vedtagelse.

Overtrædelser vedr. mindstekrav til areal – indendørs for kvæg	
1. gang	Indskærpelse og advarsel om bøde, forudsat at overtrædelsen udgør en overbelægning på under 5%. Er der en overbelægning på 5% eller mere gives der bøde efter samme beregning som hvis det var en 2. gangs overtrædelse.
2. gang	Bøde på kr. 2.600,- Bøden øges med kr. 600 for hvert dyr udover fem dyr som udgør overbelægningen.
X. gang	Bøden fordobles ved hver gentagende overtrædelse. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere sanktion er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige bødes vedtagelse.

Fodring med ikke-økologisk ikke-tilladt foder af landbrugsoprindelse

Når der fodres med ikke-økologisk ikke-tilladt foder kan der typisk opnås en besparelse, da konventionelt foder som udgangspunkt er billigere end økologisk foder. Sekundært udsætter man dyrene for sprøjterester mm. På denne baggrund skelnes der i denne type overtrædelse mellem denne procentvise mængde foder som dyrene har indtaget.

Fodring med ikke-økologisk ikke-tilladt foder	
1. gang	0-5%: Opfordring 6-15%: Indskærpelse 16-50%: Indskærpelse og påbud om genomlægning samt advarsel om bøde 51-100%: Påbud om genomlægning samt bøde på kr. 2.600,- hvis der er 20 eller færre dyr omfattet. Er der 21 eller flere dyr omfattet er bøden Kr. 5.200,-
2. gang	0-15%: Indskærpelse samt advarsel om bøde 16-50%: Påbud om genomlægning samt bøde på kr. 2.600,- hvis der er 20 eller færre dyr omfattet. Er der 21 eller flere dyr omfattet er bøden Kr. 5.200,- 51-100%: Påbud om genomlægning samt bøde på kr. 5.200,- hvis der er 20 eller færre dyr omfattet. Er der 21 eller flere dyr omfattet er bøden Kr. 10.400,-
X. gang	Bøden fordobles ved hver gentagende overtrædelse. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere sanktion er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige bødes vedtagelse.

Utilstrækkelig eller ingen adgang til frisk drikkevand

Utilstrækkelig adgang til frisk drikkevand	
1. gang	Indskærpelse samt advarsel om bøde. Påbud om genomlægning hvis dyrene udviser tegn på meget tørst.
2. gang	Bøde på kr. 2.600,- Påbud om genomlægning hvis dyrene udviser tegn på meget tørst.
X. gang	Bøden fordobles ved hver gentagende overtrædelse. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere sanktion er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige bødes vedtagelse.

Ingen adgang til vand	
1. gang	Bøde på kr. 2.600,- ved 20 eller færre dyr. Kr. 5.200,- ved 11 eller flere dyr. Påbud om genomlægning hvis dyrene udviser tegn på meget tørst.
X. gang	Bøden fordobles ved hver gentagende overtrædelse. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere sanktion er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige bødes vedtagelse. Påbud om genomlægning skal overvejes.

Manglende dyrlægebehandling

Sanktionering af manglende dyrlægebehandling afhænger i stor grad af hvor alvorligt den manglende dyrlægebehandling har været for det konkrete dyr. I den nedenstående tabel tages der udgangspunkt

i en manglende dyrlægebehandling der alene har været til mindre gene for dyret som f.eks. lokalt udbredt ringorm eller dyr der er mindre støttehalt.

Manglende dyrlægebehandling	
1. gang	Bøde på kr. 1.300,- ved ét dyr, bøde på kr. 2.600,- ved flere dyr.
X. gang	Bøden fordobles ved hver gentagende overtrædelse. Gentagelsesvirkningen ophører, når der, førend den nye strafbare handling blev begået, er forløbet 10 år, efter at den tidligere sanktion er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er den tidligere straf en bødestraf, regnes den nævnte frist fra datoen for den endelige bødes vedtagelse.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det bemærkes overordnet, at lovforslaget først og fremmest supplerer økologiforordningen, som i sig selv har økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for staten.

Lovforslaget har i vid udstrækning karakter af, at gældende lovgivning ændres og opdateres med henblik på anvendelsen af økologiforordningen.

Lovforslaget forventes på den baggrund ikke i sig selv at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for regioner og kommuner. Der vil dog være mindre statslige økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for staten.

I forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelser i medfør af lovens bemyndigelsesbestemmelser vil der blive foretaget en vurdering af eventuelle økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det bemærkes overordnet, at lovforslaget først og fremmest supplerer økologiforordningen, som har økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har i vid udstrækning karakter af, at gældende lovgivning ændres og opdateres med henblik på anvendelsen af økologiforordningen.

Lovforslaget forventes på den baggrund ikke i sig selv at have økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for erhvervslivet m.v.

I forbindelse med udstedelsen af bekendtgørelse i medfør af lovens bemyndigelsesbestemmelser, vil der blive foretaget en vurdering af eventuelle økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for erhvervslivet m.v.

I forhold til principperne for agil erhvervsrettet regulering, som fremgår af vejledning fra Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), har ministeriet vurderet, at da lovforslaget ikke umiddelbart vedrører virksomheders anvendelse af teknologier eller forretningsmodeller, nye som gamle, sker der ikke ændringer relateret til de fem principper (princippet om mulighed for udvikling af nye forretningsmodeller (princip 1), princippet om mere enkel og formålsbestemt regulering (princip 2) princippet om teknologineutralitet (princip 3), princippet om helhedstækning (princip 4) samt princippet om brugervenlig digitalisering (princip 5)).

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget ændrer og supplerer på bestemmelser, som er nødvendige af hensyn til anvendelsen i Danmark af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007, herefter benævnt økologiforordningen.

Forordningen, der i henhold til EUF-Traktatens artikel 288 vil være umiddelbart gældende i medlemsstaterne, vil finde anvendelse fra den 1. januar 2021.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den xx til den xx været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Udkast til Høringsliste: 3F, A-consult A/S, Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Alternativfondet, Anima, Anticimex, A/S Mortalin, Advokat Richard Sand, Advokaterne Hovedvagtsgade 6, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARCUS DENMARK A/S, Astma- og Allergiforbundet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Beagle Klubben, Bech Food – din fødevarer konsulent, BFID Brancheforeningen for Farmaceutiske Industrivirksomheder i Danmark, Biodania, Biodynamisk Forbrugersammenslutning Brancheforeningen for kaffe og The (Niels Gade), Brancheforeningen for Lægemiddelvirksomheder i Danmark (LIF), Brancheforeningen SPT „, Bryggeriforeningen, Bureau Veritas, Center for Miljø og Toksikologi på DHI Vand-Miljø-Sundhed, CIBIS – Fødevarerådgivning, Comida Fødevarerådgivning, COOP Danmark, Dacopa, DAKA, DAKOFO, Danish Agro, Danish Seafood Organisation (DSA), Dankost ApS, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Biavlerforening, Danmarks Civile Hundeførerforening (DcH), Danmarks Farve- og Lakindustri (FDLF), Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frugthandlere, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Kaninavlerforening, Danmarks Kребseavlerforening, Danmarks Landboudom, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Akvakultur, Dansk Akvarieunion, Dansk Erhverv, Dansk Fjerkræ, Dansk Flavour Organisation, Dansk Fåreavl, Dansk Galop, Dansk Gartneri, Dansk Gedeunion, Dansk Hunderegister, Dansk Industri, Dansk Juletræsdyrkerforening, Dansk Kennel Klub, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Primat Sammenslutning, Dansk Rideforbund, Dansk Skaldyrcenter, Dansk Skovforening, Dansk Supermarked, Dansk Terrier Klub, Dansk Transport og Logistik, Dansk Travsports Centralforbund, Dansk Træforening, Dansk Økologisk Gedeavlerforening, Danske Advokater, Danske Biavlernes Landsforening, Danske Erhvervsakademier, Danske Fugleforeninger, Danske Havne, Danske Helsekostforretningers Brancheforening, Danske Kartoffler, Danske Lammeproducenter, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske Slagtermestre, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Universiteter, Data Logisk ApS, DAZA (Danske Zoologiske Haver og Akvarier), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, De Danske Skovdyrkerforeninger, Deanfood ApS, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dyrlægeforening, Den Grønne Nøgle, Det Danske Fjerkræraad, Det Dyreetiske Råd, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet – KU, Det Økologiske Fødevareråd, Det Økologiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, DHI – Institut for Vand og Miljø, Diabetesforeningen, DLF A/S, Dronningeavlerforeningen af 1921, DFO- Dansk Flavour

Organisation, DHI- Center for Miljø og Toksikologi, DI Fødevarer, DI Handel, DinSmiley, DOSO – DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation, DTU – Center for Hygiejnisk Design, DTU – Fødevareinstituttet, DTU – Veterinærinstituttet, Dyrefondet, Dyreforsøgstilsynet, Dyrenes Beskyttelse, Dyrenes Velfærd, Dyreværnsforeningen Alle Dyrs Ret, E-Branchekoden ApS, Ecscom v/Kim Iversen, EFSA - Effektiv Food Safety Advise, Elite Food Aps, Elite-smiley, EMCON, Emballage- og Transportinstituttet, Emballageindustrien, Erhvervsbiavlerne, eSmiley, Eurofins Steins Laboratorium, Faglig Fælles Forbund 3F, Fairtrade Mærket, Farve- og Lakindustrien, FEHA, Felis Danica, Fokus på Dyr, Foodcare, Food Consult Nordic, Food Diagnostics ApS, FoodEfficiency, Forbrugerrådet Tænk, Force Technology, Foreningen af dagligvaregrossister, Foreningen af Danske Fiskefoderfabrikanter, Foreningen af Danske Handelsmøller, Foreningen af Danske Spiritusfabrikanter, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, Foreningen Fair Dog, Foreningen Frit Fjerkræ, Foreningen af Miljømedarbejdere i kommunerne, Foreningen Muslingeerhvervet (FME), Foreningen af Tilsynsfunktionærer, Foreningen af Vandværker i Danmark, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Foreningen Frit Fjerkræ, Frie Bønder Levende Land, FS-C.dk (Food Safety Consult), Forsøgsdyrenes Værn, FødevareExperten, Fødevaregruppen, Fødevarer til Medicinske Formål (FMF), FødevareDanmark, GEUS, Greenpeace, Gigtforeningen, Grøn Hverdag, Grønne familier, Hatting-KS A/S, Haveselskabet, HELSAM, Hedeselskabet, Helsebranchens Leverandørforening, Hestens Værn, Hjerteforeningen, HORESTA, Højmarkslaboratoriet a/s, Håndværksrådet, ISI Food Protection, ITD International Transport Danmark, Kaffe- og Teimportørforeningen, Kantineledernes Landsklub, Kelsen Group, KGH customs services Danmark, KGH customs services Sverige, KL, Kliniske Diætister, Kommunernes Landsforening, København Fur, Kontrolgruppen, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Kost og Ernæringsforbundet, Kræftens Bekæmpelse, Landboudom, Landbrug & Fødevarer, Landbrug & Fødevarer, Frøsektionen, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Komitéen mod Dyreforsøg, Landsforeningen af danske Mælkeproducenter, Landsforeningen Dansk Fåreavl, Landsforeningen Danske Maskinstationer, Landskontoret for Heste, Ledernes Hovedorganisation, LIF, Lolex aps, Lægemedielindustriforeningen, Margarine Industri Foreningen, Mejeriforeningen, Maistic Bio Group, Marine Ingredients, Motions- og Ernæringsrådet, MVR Kval Tech, Møllers Fødevarerådgivning, Nemhygiejne, Ninkovich Consult ApS, Nordic Petfood Association (NPFA), Nyt Hesteliiv, Nærbutikkernes Landsforening, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejderforbundet, NOAH, NOPALAX, OASA, Osthandlerforeningen for Danmark, Papirvareindustriens Arbejdsgiverforening, PCG, Plantebranchen, Producenter af Komprimerede Gasser, Plastindustrien i Danmark, Professionshøjskolerne, QESH Consult, QFish, QMS-Consult, Quality Consulting Denmark, Rådet for Bedre Hygiejne, Rådet for Hovpleje og Hestebeslag, Salling Group, Sammark, Sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere, Sammenslutningen af Danske Havne, Sammenslutningen af Danske Småøer, Scan, Scanpharm A/S, SEDAN, SEGES, Sills & Løndal Rådgivning Aps, Smiley-One, SPF-Danmark, Statens Seruminstitut, Statens Skadedyrlaboratorium, Stop Spild Af Mad, SundhedsRådet, Teknologisk Institut, TOMO Fødevarerådgivning, Udvalg for Kontrol med Økologisk Jordbrug, Varefakta, Verdensnaturfonden, Veterinærmedicinsk Industriforening, Videntcenter for Svineproduktion, World Animal Protection Danmark, VSOD, Øgruppen - Dansk Økologileverandørforening, Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej anfør ”ingen”)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej anfør ”ingen”)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet, m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget supplerer den nye økologiforordning (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007).	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse finder loven anvendelse på produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter, herunder fødevarer.

Ifølge bemærkningerne til loven, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, spalte 2727, fremgår det, at loven fastsætter rammerne for en regulering af produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter og fødevarer ”fra jord til bord”, dvs. fra primærproduktionen inden for landbrug og fiskeri til produkterne når forbrugere.

Det foreslås at indsætte, at lovens anvendelsesområde også gælder for visse andre produkter med tæt forbindelse til landbruget. Dermed bringes lovens anvendelsesområde i overensstemmelse med den nye økologiforordnings anvendelsesområde. Anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af

økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 fremgår af forordningens artikel 2, stk. 1, og er i forhold til den nugældende forordning blevet udvidet med andre produkter med tæt forbindelse til landbruget, som opført på listen i bilag 1 til forordningen, hvis de er eller er beregnet til at blive produceret, tilberedt, mærket, distribueret, markedsført, importeret til eller eksporteret fra Den Europæiske Union.

Visse andre produkter med tæt forbindelse til landbruget kan fx være havsalt, bivoks, æteriske olier, råhuder og ubehandlede skind eller plantebaserede traditionelle urtepræparater. Produkterne fremgår alle af bilag 1 til økologiforordningen. Produkterne er eller er beregnet til at blive produceret, tilberedt, mærket, distribueret, markedsført, importeret til eller eksporteret fra Den Europæiske Union. Forordningens artikel 2, stk. 6, tillægger EU-Kommissionen beføjelse til at fastsætte delegerede retsakter om ændring af listen over produkter i bilag 1 ved at tilføje yderligere produkter til listen eller ved at ændre disse tilføjede oplysninger. EU-Kommissionen kan kun optage produkter, som har tæt forbindelse til landbrugsprodukter på listen. På tidspunktet for fremsættelsen af nærværende lovforslag har Miljø- og Fødevarerministeriet ikke kendskab til, at EU-Kommissionen aktuelt arbejder med forslag herom.

Til nr. 2

Overskriften før § 4 er ”Det Økologiske Fødevareråd”

Det foreslås, at overskriften ændres til ”Rådgivende udvalg mv.”

Forslaget er en sproglig opdatering som en konsekvens af, at det i nr. 4 foreslås, at lovens § 4 ændres. Dermed kommer det også af overskriften til at fremgå, at ministeren kan nedsætte rådgivende udvalg mv.

Til nr. 3

Med den udvikling, der er i den økologiske sektor, er der behov for en mere dynamisk og fleksibel rådgivningsstruktur, så ministeren kan nedsætte forskellige udvalg, alt efter hvad der understøtter målsætningerne om en større og mere aktiv økologisektor bedst.

Det foreslås derfor at ændre hjemmelsgrundlaget i lovens § 4, stk. 1, så det bliver muligt, at ministeren kan nedsætte forskellige udvalg. Derudover foreslås, at ministeren med hjemmel i § 4, stk. 2, kan fastsætte medlemssammensætningen for sådanne udvalg, og herunder grundlaget for udpegning af det enkelte udvalgs formand og derudover som hidtil til at fastsætte regler om sekretariat, arbejdsform mv.

Ved nedsættelse af udvalg, grupper m.v. forventes samtidig sikret, at ligestillingslovens regler om medlemssammensætning overholdt.

Til nr. 4

Som konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 5 i lovforslagets nr. 6, foreslås det ligeledes at ophæve overskriften til § 5.

Til nr. 5

Det fremgår af den gældende bestemmelse i økologilovens § 5, at produkter omfattet af denne lov kun må markedsføres eller sælges med henvisning til, at de er produceret i henhold til den økologiske produktionsmetode, hvis produkterne er fremstillet i overensstemmelse med regler

fastsat i medfør af økologiloven eller bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov

Dette fremgår både i den gældende økologiforordnings artikel 23 og i den nye økologiforordnings artikel 30, at et produkt kun må være forsynet med betegnelser, om at det er produceret i overensstemmelse med den økologiske produktionsmetode, når produktet eller dets ingredienser eller de fodermidler, der er anvendt til dets produktion overholder økologireglerne. Der må i mærkningen, reklamen eller handelsdokumenterne anvendes økologiske betegnelser, der lader køberen (fx landmanden, forbrugeren eller erhvervsdrivende) formode, at produktet eller ingredienserne eller fodermidlerne er produceret i overensstemmelse med økologireglerne.

Økologiforordningen, der i henhold til EUF-Traktatens artikel 288 vil være umiddelbart gældende i medlemsstaterne, finder anvendelse fra den 1. januar 2021. Som konsekvens heraf foreslås det, at ophæve § 5.

Til nr. 6

Overskriften til kapitel 4 er ”*Autorisation*”

Det foreslås, at overskriften ændres til ”*Certificering, godkendelse og registrering*”.

Forslaget er en sproglig opdatering som en konsekvens af, at det i nr. 7 og nr. 8 foreslås, at lovens § 7 og underoverskriften hertil ændres. Dermed kommer det også af overskriften til at fremgå, at kapitel 4 omhandler certificering, godkendelse og registrering.

Til nr. 7

Underoverskriften til § 7 er ”meddelelse af autorisation”. Det foreslås at det ændres til ”Regler om certificering, godkendelse og registrering”.

Forslaget er en konsekvens af, det i nr. 6 og nr. 8 foreslås, at ændre titlen på kapitlet og, at ministeren med hjemmel i den foreslåede § 7, kan fastsætte regler om certificering, godkendelse og registrering af økologiske virksomheder.

Til nr. 8

Med den foreslåede bestemmelse vil ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kunne fastsætte regler om økologiske virksomheders pligt til certificering. En hjemmel, som er tilsvarende den gældende hjemmel i § 7, stk. 3, som ifølge bemærkningerne til økologiloven, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, spalte 2731, ville kunne anvendes til at fastsætte regler om hvilke virksomhedstyper, der kan autoriseres, og hvordan de autoriseres, herunder hvilke oplysninger der skal foreligge ved ansøgningen.

Efter gældende hjemmel i lovens § 7, stk. 3, er der bl.a. fastsat krav i bekendtgørelsen om økologisk jordbrugsproduktion m.v. til hvor en autorisationsansøgning skal indgives og hvilke oplysninger en ansøger skal oplyse om ved indgivelse af ansøgning for at blive autoriseret til økologisk drift af en jordbrugsbedrift eller virksomhed.

I forbindelse med fastsættelse af krav relateret til certificeringen vil begrebet økologiske virksomheder skulle forstås i overensstemmelse med definitionen af erhvervsdrivende i forordningens artikel 3, nr. 13, hvorefter en økologisk virksomhed forstås som den fysiske eller

juridiske person, der har ansvar for at sikre, at denne forordning overholdes i alle de faser af produktionen, tilberedningen og distributionen, som er under den pågældende erhvervsdrivendes kontrol.

Efter gældende hjemmel i loven er der endvidere fastsat bestemmelser om kontrolordningen vedr. ”Det økologiske spisemærke” i bekendtgørelsen om økologisk storkøkkendrift. I reglerne om ”det økologiske spisemærke” indgår både bestemmelser om ansøgning, registrering og godkendelse. Reglerne finder anvendelse for storkøkkener (restauranter, cafeer, kantiner, institutionskøkkener m.v.) og sikrer, at de køkkener der lever op til kravene om anvendelse af en vis procentdel økologiske råvarer, kan anvende et af de økologiske spisemærker. Det økologiske spisemærke indeholder ”Ø med krone” (som indeholdt i økologikontrolmærket) sammen med kniv, gaffel og oplysning om økologiandelen i køkkenet. Mærket findes i varianterne guld, sølv og bronze, som modsvarer procentintervallerne 90-100 %, 60-90 % hhv. 30-60 % økologi. Køkkener, der har indsendt en opgørelse over deres økologiprocent registreres som brugere af et økologisk spisemærke. Der er endvidere mulighed for at køkkener, i form af f.eks. boder, kan ansøge om og opnå godkendelse til at anvende mærket midlertidigt ved lejlighedsvis arrangementer, som f.eks. festivaler.

Da det stadig er nødvendigt at kunne fastsætte administrative regler i relation til certificering eller lignende regler, foreslås det, at en tilsvarende bestemmelse som lovens § 7, stk. 3, indsættes. Derudover også som foreslået i § 7, stk. 2, en hjemmel så ministeren kan fastsætte regler om certificering, herunder om indgivelse af ansøgning mv.

Derudover foreslås også, at ministeren med hjemmel i den foreslåede § 7, stk. 2, kan fastsætte regler om, at erhvervsdrivende skal registreres i henhold til Den Europæiske Unions forordninger på økologiområdet eller regler udstedt i medfør af denne lov. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2.

Til nr. 9

Det foreslås, som en konsekvens af ophævelsen af §§ 8-11 i nr. 9, også at ophæve underoverskrifterne til §§ 8-11.

Til nr. 10

De gældende bestemmelser i lovens §§ 8-10 vedrører administrationen af autorisationer. Efter § 8, stk. 1, kan myndigheden nægte at udstede en autorisation, hvis ansøgerens autorisation inden for de forudgående 5 år er blevet tilbagekaldt, og der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden økologisk i overensstemmelse med reglerne, hvis ansøgeren inden for de forudgående 5 år er fundet skyldig i et strafbart forhold, der kan give grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden i overensstemmelse med økologireglerne, eller der i øvrigt foreligger oplysninger om den pågældende, som giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden økologisk i overensstemmelse med reglerne. Bestemmelsen er blevet anvendt få gange siden 2010.

Derudover kan myndigheden efter lovens § 8, stk. 2 og 3, nægte autorisation til interessentskaber og kommanditselskaber, hvis der om en af deltagerne foreligger oplysninger, som efter ovennævnte stk. 1 kan begrunde nægtelse af autorisation, og for så vidt angår et aktie- eller anpartsselskab eller

et andet selskab med begrænset ansvar kan dette autorisation nægtes, hvis der om et medlem af selskabets direktion foreligger oplysninger, som efter stk. 1 kan begrunde nægtelse af autorisation.

Siden 2010 er bestemmelserne i lovens § 8, stk. 2 og 3, blevet anvendt få gange.

Bestemmelserne kan ikke fastholdes, da nægtelse af certificering nu er reguleret af økologiforordningen. Eventuelle bestemmelser der er nødvendige for anvendelsen af økologiforordningens bestemmelser om certificering vil ske i bekendtgørelsesform med hjemmel i økologilovens § 13. På denne baggrund foreslås det at ophæve § 8.

Det fremgår af økologiforordningens artikel 35, stk. 1, at de kompetente myndigheder eller efter omstændighederne kontrolmyndighederne eller kontrolorganet udsteder certifikat til enhver erhvervsdrivende eller gruppe af erhvervsdrivende, der har givet meddelelse om sin aktivitet i henhold til artikel 34, stk. 1 (certificeringsordningen), og som overholder denne forordning.

Derudover fremgår det af lovens § 9, at autorisationen bortfalder ved producent-, bruger- eller ejerskifte, eller når autorisationsindehaveren til ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, meddeler ophør af produktionen.

Da en lignende bestemmelse ikke fremgår af økologiforordningen, og da alle administrative lovbestemmelser relateret til autorisationer foreslås ophævet, foreslås § 9 også ophævet.

Muligheden for at fastsætte regler om at autorisationen kan bortfalde ved producent-, bruger- eller ejerskifte, eller ved ophør af produktionen, skal fortsat opretholdes, idet dette nu kan ske med hjemmel i den i nr. 7 foreslåede nye affattelse af lovens § 7. Herved vil det blive muligt i bekendtgørelsesform at fastsætte en lignende bestemmelse vedr. producent-, bruger- eller ejerskifte, eller ophør af økologisk produktion.

Bestemmelsen i § 10 omhandler ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings mulighed for tilbagekaldelse af en meddelt autorisation, hvis autorisationsindehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt Det Europæiske Fællesskabers forordninger om forhold omfattet af denne lov, bestemmelserne i denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Ifølge den nye økologiforordnings artikel 42, stk. 2, er det muligt at tilbagekalde en autorisation, hvis autorisationsindehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt Det Europæiske Fællesskabers forordninger om forhold omfattet af denne lov. Af artiklen fremgår, at i tilfælde af alvorlig eller gentagen eller fortsat manglende overholdelse af forordningens regler skal myndigheden overfor den erhvervsdrivende foretage passende foranstaltninger. Disse foranstaltninger skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, og kan variere fra i en periode at forbyde markedsføring af et økologisk produkt til at suspendere autorisationen til en inddragelse af autorisationen. Der vil dermed fortsat kunne ske tilbagekaldelse af hensyn til økologiens troværdighed, svarende til gældende lovs § 3. Ministeriet har siden 2010 tilbagekaldt få autorisationer efter grove eller gentagne overtrædelser af økologireglerne.

Efter lovens bestemmelse i § 10, stk. 2, er det muligt for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling efter først at have tilbagekaldt en autorisation efter § 10, stk. 1, for en autorisationsindehaver i et selskab, også at kunne fratage autorisationen for interessentskaber eller kommanditselskaber eller andre selskaber, hvori autorisationsindehaveren er deltager eller medlem,

hvis autorisationsindehaveren ikke inden for en frist på 2 måneder udtræder af selskabet. Ministeriet har siden 2010 ikke anvendt denne bestemmelse.

Efter lovens bestemmelse i § 10, stk. 3, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling ved tilbagekaldelse af autorisation for et interessentskab eller kommanditselskab eller et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar også ske tilbagekaldelse af autorisationer, som de ansvarlige personer i selskabet måtte have i andre selskaber (fx personligt ejede jordbrugsbedrifter eller virksomheder). Denne bestemmelse er anvendt få gange siden 2010.

Ifølge lovens § 10, stk. 4, kan en autorisation tilbagekaldes, hvis virksomheden i en periode på mindst 1 år ikke har haft økologisk aktivitet. Ifølge bemærkningerne til loven, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, spalte 2734, fandtes en tilsvarende bestemmelse i § 10 i bekendtgørelse nr. 605 af 15. juni 2006 om økologiske fødevarer m.v. og § 9 i bekendtgørelse nr. 114 af 23. februar 2004 om økologisk akvakulturbrug. Bestemmelsen findes ligeledes i Fødevarestyrelsens nugældende bekendtgørelse nr. 48 af 21. januar 2020 om økologiske fødevarer m.v., og Fødevarestyrelsen forventer at videreføre bestemmelsen også efter ikrafttræden af den nye økologiforordning for at sikre gennemførelse af en effektiv, herunder også ressourceeffektiv, kontrol. Landbrugsstyrelsen har ikke anvendt bestemmelsen.

Bestemmelsen i lovens § 10, stk. 5, kan anvendes i de tilfælde, hvor der sker tilbagekaldelse efter § 10, stk. 1-3, til også at bestemme, at autorisationen først kan generhverves efter en periode, der dog ikke kan overstige 5 år. Ifølge bemærkningerne til loven er formålet med bestemmelsen, at en autorisationsindehaver ikke dagen efter tilbagekaldelsen er sket, kan indgive ansøgning om en ny autorisation, men at en tilbagekaldelse som minimum sker for en periode på 6 måneder. Herved sikredes, at en planteproduktion ved en ny ansøgning normalt skal gennemføre en fornyet omlægning af markerne på 2 år, før afgrøderne igen kan markedsføres som økologiske. Hvis fratagelsen alene sker som følge af manglende årlige indberetning, tilbagekaldes autorisationen efter gældende praksis dog ikke for nogen periode. Landbrugsstyrelsen har siden 2010 anvendt muligheden for at fastsætte krav om, at autorisationen først kan generhverves efter en nærmere fastsat periode i 17 sager.

Bestemmelsen i lovens § 10, stk. 6, pålægger myndigheder, som træffer afgørelser efter stk. 1-4, i afgørelserne at oplyse autorisationsindehaveren om muligheden for at forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Denne forpligtelse fremgår også af forvaltningslovens § 26, hvoraf det fremgår, at afgørelser, der kun kan indbringes for domstolene under iagttagelse af en lovbestemt frist for sagens anlæg, skal være ledsaget af oplysning herom. Myndigheder vil generelt skulle træffe afgørelser i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler og principper, navnlig forvaltningslovens §§ 25-26 (kapitel 7 om klagevejledning).

Da det dels ikke er muligt at fastholde bestemmelserne i lovens § 10, dels fordi bestemmelsens stk. 1, nu fremgår direkte af økologiforordningens artikel 42, stk. 2. Derudover er det ikke nødvendigt i økologilovens § 10, stk. 6, at nævne at afgørelser, der kun kan indbringes for domstolene under iagttagelse af en lovbestemt frist for sagens anlæg, skal være ledsaget af oplysning herom, fordi dette allerede følger af forvaltningslovens § 26. Bestemmelserne i stk. 2-5, kan ikke fastholdes, da tilbagekaldelse nu reguleres af økologiforordningen. Eventuelle bestemmelser der er nødvendige for anvendelsen af økologiforordningens bestemmelser om tilbagekaldelse af autorisation, vil ske i bekendtgørelsesform med hjemmel i økologilovens § 13. På det grundlag forslås det at ophæve § 10.

I lovens § 11 er fastsat krav om, at den daglige drift af den autorisationspligtige virksomhed skal forestås af autorisationsindehaveren selv eller af en person, der kan opnå autorisation.

Bestemmelsen blev en del af økologiloven i 2009, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, spalte 2734, for at undgå at økologiens troværdighed påvirkes negativt ved, at personer, der ikke kan opnå autorisation eller har fået tilbagekaldt en autorisation, alligevel de facto driver økologisk virksomhed. Landbrugsstyrelsen har siden 2010 ikke anvendt muligheden i stk. 2 til at tilbagekalde en autorisation, hvor den daglige drift forestås af en person, der ikke kan opnå autorisation.

Der er i forordningen ikke længere nationalt råderum til at fastholde lovens § 11 om, hvem der kan varetage den daglige drift af den autorisationspligtige virksomhed. Det er derfor ikke længere muligt, at en person, som af autorisationsindehaveren er ansat til at håndtere den daglige drift pålægges pligter i forhold til driften af den autorisationspligtige virksomhed. Efter økologiforordningens bestemmelser er det udelukkende den erhvervsdrivendes eller landbrugerens (autorisationsindehaverens) forpligtelse at overholde forordningens regler, uanset om det drejer sig om de generelle produktionsregler (artikel 9), omlægningsperioden (artikel 10), planteproduktion (artikel 12), animalsk produktion (artikel 14), produktion af alger og akvakulturdyr (artikel 15), produktion af forarbejdede fødevarer (artikel 16), produktion af forarbejdet foder (artikel 17), produktion af vin (artikel 18), produktion af gær, der anvendes som fødevarer eller foder (artikel 19), indsamling, emballering, transport og opbevaring af økologiske produkter (artikel 23), forpligtelser og tiltag i tilfælde af mistanke om manglende overholdelse (artikel 27), eller supplerende regler om tiltag, der skal iværksættes af erhvervsdrivende (artikel 39).

Derfor foreslås også, at ophæve lovens § 11.

Til nr. 11

Det fremgår af den gældende bestemmelse i økologilovens § 12, stk. 1, at autorisationsindehaveren kan forlange, at afgørelsesmyndigheden indbringer sagen for domstolene i de tilfælde, hvor der er truffet afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation. Siden 2010 er dette sket i få sager.

Som konsekvens af den foreslåede ophævelse af de administrative regler om autorisation i § 10, stk. 1-4, og § 11, stk. 2, foreslås også at ændre bestemmelsen i lovens § 12, stk. 1, således at det stadig er muligt for indehaveren af et certificering at forlange afgørelser om tilbagekaldelse af certificeringen indbragt for domstolene, uanset om afgørelsen er truffet med hjemmel i bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om forhold omfattet af denne lov.

Det foreslås, at henvisningen til lovens § 10, stk. 1-4, og § 11, stk. 2, ændres til, at afgørelser om tilbagekaldelse af certificeringen truffet efter Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov indbragt for domstolene, kan af certificeringens indehaveren forlanges indbragt for domstolene.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af gældende ret.

Til nr. 12

Efter økologilovens § 15 a, stk. 1, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætte regler om, at kommunikation vedrørende forhold omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Den bestemmelse er bl.a. anvendt i den gældende bekendtgørelse om økologisk jordbrugsproduktion m.v., til at stille krav om, at producenten hvert år indberetter forskellige oplysninger i Landbrugsstyrelsens Fællesskema via Tast-Selv-Service samt i den gældende bekendtgørelse om økologiske fødevarer og økologisk akvakultur m.v. til at stille krav om, at anmeldelse af økologi-aktiviteter og ændringer i forhold og aktiviteter, der er beskrevet i virksomhedens økologirapport, sker via nærmere bestemte digitale formularer.

Efter den gældende bestemmelse i økologilovens § 15 a, stk. 1, er det praksis, at muligheden for at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Miljø- og Fødevareministeriet også anses for at gælde for regler fastsat i Den Europæiske Unions forordninger, som gælder umiddelbart i Danmark.

Det foreslås derfor, at det præciseres i lovteksten, at muligheden for at fastsætte regler om at skriftlig kommunikation til og fra Miljø- og Fødevareministeriet også gælder forhold, som er omfattet af EU-forordninger. Derfor foreslås, at teksten »eller af Den Europæiske Unions forordninger om forhold omfattet af denne lov« tilføjes for at tydeliggøre dette.

Med den foreslåede formulering tilpasses bestemmelsen ordlyden i nyere lovgivning (Lov om planter og plantesundhed m.v.). Der er således ikke tale om en realitetsændring, men alene en lovteknisk ændring.

Til nr. 13

Miljø- og Fødevareministeriets myndigheder har i dag efter økologilovens bestemmelser ikke mulighed for at indsamle og behandle oplysninger fra hinanden, hvilket de kan have behov for. Desuden kan ministeriets myndigheder i nogle tilfælde også have behov for at indhente oplysninger fra andre myndigheder. Dette skyldes, at ansvarsområdet for håndhævelsen af økologiforordningen og kontrollen administrativt er delt mellem to myndigheder (Landbrugsstyrelsen og Fødevestyrelsen), hvorfor det vil være gavnligt, at myndighederne til planlægningen af kontrollen får mulighed for at indsamle og samkøre oplysninger fra hinanden og fra andre myndigheder.

Som eksempel på de muligheder, som samkøringshjælpen giver, kan nævnes, at Landbrugsstyrelsen vil have mulighed for at indhente oplysninger fra Fødevestyrelsens veterinærmedicinregister (VetStat) forud for planlægning af de årlige kontroller.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 har til formål at etablere et retligt grundlag for, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan indsamle og behandle en række oplysninger fra andre offentlige myndigheder i form af indhentning og samkøring af data, herunder med egne data, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af styrelsens kontrolopgaver.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen at fravige tavshedspligtsbestemmelser m.v. på Miljø- og Fødevareministeriets område, og disse vil derfor fortsat skulle overholdes ved udnyttelse af oplysninger til samkøring af data efter den foreslåede bestemmelse.

Det er nødvendigt, at myndighederne får mulighed for at målrette kontrolindsatsen og anvende ressourcerne på de økologiske virksomheder, hvor der er størst risiko for at overtrædelse økologireglerne i økologiloven og -forordningen. Dette understøtter den offentlige kontrol, som er beskrevet i den nye økologiforordnings artikel 38, hvoraf det fremgår, at kontrollen skal ske

gennem hele processen i alle faser af produktionen, tilberedningen og distributionen ud fra sandsynligheden for manglende overholdelse af forordningens regler.

Det foreslås i *stk. 1*, at Miljø- og Fødevareministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan hos andre myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere overholdelsen af relevante forordningsbestemmelser, loven, samt de regler, der er udstedt i medfør af loven.

Det foreslås således, at der indføres en bestemmelse, som giver myndighederne hjemmel til at indhente, indsamle data med det formål at målrette en efterfølgende kontrolindsats. Behovet for bestemmelsen i *stk. 1* begrundes i, at ministeriets myndigheder ved hjælp af indsamling og behandling af data kan lette udførelsen og planlægningen af kontrollerne (hhv. fysiske og administrative kontroller). Bestemmelsen kan alene anvendes i det omfang, indsamling og behandling er relevant og proportionalt i forhold til myndighedernes kontrolopgaver. Det er hensigten med bestemmelsen, at der vil være tale om indsamling og behandling af oplysninger vedrørende virksomheder eller ikke-følsomme oplysninger om personer, herunder enkeltmandsvirksomheder. Det er ministeriets vurdering, at der i databeskyttelsesforordningens artikel 6, *stk. 1*, *litra e* er hjemmel til behandling af ikke-følsomme personoplysninger. Bestemmelsen er dog ikke begrænset hertil og kan således omfatte enhver type oplysning, herunder også andre personoplysninger, såsom oplysninger om strafbare forhold, samt følsomme oplysninger, som er nødvendige for myndighedernes risikoanalyse til tilrettelæggelse af den risikobaserede kontrol (hhv. fysisk eller administrativ kontrol). Det er ministeriets vurdering, at der i databeskyttelseslovens § 8 findes hjemmel til myndighedernes behandling af oplysninger om strafbare forhold, i tilfælde hvor dette er nødvendigt for myndighedernes varetagelse af kontrol og tilsyns opgaver i henhold til økologiforordningen og kontrolforordningen. Det er yderligere ministeriets vurdering, at der i databeskyttelsesforordningens artikel 9, *stk. 2*, *litra f* og *g*, er hjemmel til myndighedernes behandling af følsomme personoplysninger i forbindelse med myndighedernes varetagelse af kontrolopgaver i henhold til denne lov, økologiforordningen og kontrolforordningen.

Myndighederne i Miljø- og Fødevareministeriet kan med bestemmelsen i *stk. 1* indhente de oplysninger fra hinanden og fra andre offentlige myndigheder, som er nødvendige for at opbygge grundlaget for at kontrollere overholdelsen af relevante forordningsbestemmelser, loven, samt de regler, der er udstedt i medfør af loven, herunder bl.a. til udarbejdelse af et samlet risikovurdering, der kan understøtte planlægning og gennemførelse af hhv. fysisk eller administrativ kontrol. Bestemmelsen kan anvendes til at indsamle, behandle og samkøre offentliggjorte eller ikke-offentliggjorte oplysninger fra andre offentlige myndigheder eller andre oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder. Der kan være tale om oplysninger fra andre myndigheder, såsom hvis Landbrugsstyrelsen indhenter oplysninger fra Fødevarestyrelsens veterinærmedicinregister (VetStat) forud for styrelsens planlægning af de årlige kontroller. Derudover kan der være tale om indhentning af Fødevarestyrelsens kontroloplysninger/resultater for overtrædelse af dyrevelfærdsregler hos økologiske virksomheder eller data fra Naturstyrelsen om forpagtningsaftaler for græsningsarealer på Naturstyrelsens arealer. Endvidere kan det være indhentning af oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) hos Erhvervsstyrelsen, for at kunne få informationer om de forskellige selskabskonstruktioner, hvis økologer/bedriftsejere har andele i forskellige selskaber med samme produktion, både økologisk og ikke-økologisk, hvilket medfører en risiko for sammenblanding (eller evt. svig).

De foreslåede samkøringsbestemmelser vil bidrage til at udarbejde en risikovurdering og også at kvalificere risikovurderingen, så myndighederne bliver i stand til mere præcist at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger der vil være mest effektive og proportionale på et givent område (hhv. fysisk eller administrativ kontrol). Formålet er således en mere effektiv og proportional kontrol på hvilket grundlag styrelserne kan vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger, der er mest hensigtsmæssige at anvende i det enkelte tilfælde. Hermed opnås en yderligere kvalificering af den proportionalitetsvurdering, der skal foretages af myndighederne med henblik på at sikre, at det mest proportionelle middel anvendes i udførelsen af kontrollen.

For myndighederne er det en naturlig del af strategien, fremadrettet at have fokus på at udvikle nye metoder og digitale løsninger, som forenkler, automatiser og effektiviserer sagsbehandlingen til gavn for den økologiske virksomhed.

Til nr. 14

Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således det præciseres, at klagebestemmelsen også omfatter afgørelser truffet i henhold til bestemmelser i en EU-forordning. Baggrunden herfor er, at det indfortolkes i den gældende bestemmelse, at klagebestemmelsen også omfatter afgørelser truffet i henhold til bestemmelser i en EU-forordning. Efter gældende praksis kan afgørelser truffet i henhold til økologiloven, regler udstedt i medfør af loven eller efter bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Med forslaget ændres § 18 a, stk. 1, således at »heraf kan« ændres til »af denne lov eller bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov kan«.

Det kommer dermed direkte til at fremgå af lovteksten, at det også er muligt at klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet over afgørelser, som er truffet med hjemmel i en bestemmelse fra en EU-forordning.

Med den foreslåede formulering tilpasses bestemmelsen ordlyden i nyere lovgivning (Lov om planter og plantesundhed m.v.). Der er således ikke tale om en realitetsændring, men alene en lovteknisk ændring.

Til nr. 15

Det foreslås ligeledes, at denne bestemmelse ændres, således at teksten svarer til gældende praksis, som er, at pligten til at yde myndighederne bistand også gælder, når en myndighed kontrollerer, at bestemmelser i en EU-forordning er overholdt.

Med forslaget ændres § 20 således, at der efter »kontrol efter loven« tilføjes »eller efter bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger«.

Det kommer dermed også klart til at fremgå af lovteksten, at den kontrollerede (herunder også virksomheder, der ikke er økologi-certificerede) også skal yde bistand, når en myndighed fører kontrol med om en bestemmelse fra en EU-forordning er overholdt.

Til nr. 16

Den foreslåede tilføjelse i bestemmelsen præciserer, at ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling med hjemmel i § 21 også kan træffe andre afgørelser end forbud og påbud.

Med forslaget ændres § 21 således at der efter »kan« tilføjes »træffe de afgørelser og«.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne træffe andre afgørelser i forvaltningslovens forstand, hvorved der forstås en forvaltningsakt, der går ud på at fastsætte, hvad der er eller skal være ret i et foreliggende tilfælde. Sådanne afgørelser vil kunne være såvel tilladelser som påbud og forbud.

Tilladelser vil f.eks. kunne være at give tilladelse til anvendelse af omlægnings- eller ikke-økologisk planteforneringsmateriale jf. forordningens Bilag 1, del 1, pkt. 1.8.5.1., tilladelse til opbinding af kvæg på landbrugsbedrifter med højst 50 dyr (eksklusive unge dyr), hvis det ikke er muligt at holde kvæget i grupper, der passer til deres adfærd, jf. Bilag 2, del 2, pkt. 1.7.5, eller undtagelsesvist og kun i konkrete tilfælde, at tillade afhorning, hvor det forbedrer husdyrs sundhed, velfærd eller hygiejne, eller hvis der eller ville være fare for arbejdstageres sikkerhed, jf. Bilag 2, del 2, pkt. 1.7.8.

Til nr. 17

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at formuleringen ændres fra ”overtræder § 5” til ”undlader at efterkomme beslutninger truffet i medfør af § 13, stk. 1”. Dermed gives også mulighed for at straffe med bøde den, der undlader at efterkomme beslutninger truffet efter Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af loven, jf. nærværende lovforslags ændring i nr. 12. Derudover er det en konsekvensændring af lovforslagets ophævelse af § 5 i nr. 6.

Derudover foreslås i *stk. 1, nr. 3*, efter ”efterkomme påbud” at indsætte ”eller afgørelser” som konsekvens af nærværende lovforslags nr. 17 og det dermed også er mulighed for, at straffe med bøde den, der undlader at efterkomme en afgørelser meddelt efter § 21.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Til § 3

Bestemmelsen i § 3 fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I økologiloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2020, foretages følgende ændringer:

<p>§ 1. Loven finder anvendelse på produktion, opbevaring, tilberedning, import og markedsføring af økologiske jordbrugs- og fiskeriprodukter, herunder fødevarer.</p> <p style="text-align: center;"><i>Det Økologiske Fødevareråd</i></p> <p>§ 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling nedsætter Det Økologiske fødevareråd.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det Økologiske Fødevareråd skal fremme, følge og vurdere udviklingsmulighederne for den danske økologisektor. Rådet rådgiver ministeren i spørgsmål om denne lov, regler fastsat i medfør heraf samt om gennemførelse af EU-regler og andre internationale forpligtelser, for så vidt angår den økologiske produktionsmetode. Herudover kan rådet rådgive ministeren i andre spørgsmål vedrørende økologi.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter rådets sammensætning. Formanden udpeges som repræsentant for Miljø- og Fødevarerministeriet. De øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra henholdsvis Miljøministeriet, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug, Økologisk Landsforening, Landbrugsraadet, Dansk Landbrug, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Forbrugerrådet, Dansk Industri, den danske detailhandel, Det Grønne Kontaktudvalg og Dansk Akvakultur.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan bestemme, at andre organisationer eller myndigheder kan indstille medlemmer til rådet.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling fastsætter nærmere regler for Det Økologiske Fødevareråds arbejde.</p>	<p>1. I § 1 indsættes efter I § 1 indsættes efter »fødevarer«: », samt visse andre produkter med tæt forbindelse til landbruget, som er opført på listen i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007«.</p> <p>2. Overskriften før § 4 affattes således: »Rådgivende udvalg mv.«</p> <p>3. § 4 affattes således: »§ 4. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan nedsætte rådgivende udvalg eller grupper, der skal følge udviklingen i økologisektoren, og kan rådgive ministeren. <i>Stk. 2.</i> Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte nærmere regler for udvalg mv., nedsat efter stk. 1.«</p>
---	---

Brug af den økologiske betegnelse

§ 5. Produkter omfattet af denne lov må kun markedsføres eller sælges med henvisning til, at de er produceret i henhold til den økologiske produktionsmetode, hvis produkterne er fremstillet i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af denne lov eller bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov.

Kapitel 4

Autorisation

Meddelelse af autorisation

§ 7. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan meddele autorisation til økologisk virksomhed, som drives i overensstemmelse med Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, bestemmelserne i denne lov samt regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Autorisation kan meddeles til fysiske og juridiske personer til økologisk drift af en bestemt virksomhed.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om autorisation, herunder om ansøgning m.v.

Nægtelse af autorisation

§ 8. Autorisation kan nægtes, hvis

- 1) ansøgerens autorisation inden for de forudgående 5 år er blevet tilbagekaldt og der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden økologisk i overensstemmelse med reglerne,
- 2) ansøgeren inden for de forudgående 5 år er fundet skyldig i et strafbart forhold, der kan give grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden økologisk i overensstemmelse med reglerne, eller
- 3) der i øvrigt foreligger oplysninger om den pågældende, som giver grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomheden økologisk i overensstemmelse med reglerne.

4. Overskriften før § 5 ophæves.

5. § 5 ophæves.

6. Overskriften til kapitel 4 affattes således:
»*Certificering, godkendelse og registrering*«.

7. Underoverskriften til § 7 affattes således:
»*Regler om certificering, godkendelse og registrering*«.

8. § 7 affattes således:

»**§ 7.** Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om certificering, godkendelse og registrering af økologiske virksomheder, herunder betingelser og vilkår for registrering og ejerskifte.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om virksomheders registrering i henhold til Den Europæiske Unions forordninger på økologiområdet eller regler udstedt i medfør af denne lov.«

9. Underoverskrifterne før §§ 8-11 ophæves.

10. §§ 8-11 ophæves.

Stk. 2. Interessentskaber og kommanditselskaber kan nægtes autorisation, hvis der om en af deltagerne foreligger oplysninger, som efter stk. 1 kan begrunde nægtelse af autorisation.

Stk. 3. Et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar kan nægtes autorisation, hvis der om et medlem af selskabets direktion foreligger oplysninger, som efter stk. 1 kan begrunde nægtelse af autorisation.

Bortfald af autorisation

§ 9. Autorisationen bortfalder

1) ved producent-, bruger- eller ejerskifte, eller
2) når autorisationsindehaveren til ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, meddeler ophør af produktionen.

Tilbagekaldelse af autorisation

§ 10. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan tilbagekalde en meddelt autorisation, hvis autorisationsindehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov, bestemmelserne i denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Er autorisationsindehaveren deltager i et interessentskab eller kommanditselskab eller medlem af direktionen i et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling tilbagekalde dette selskabs autorisation, hvis autorisationsindehaveren ikke inden for en frist på 2 måneder udtræder som deltager eller medlem af direktionen i selskabet.

Stk. 3. Er autorisationsindehaveren et interessentskab eller kommanditselskab eller et aktie- eller anpartsselskab eller et andet selskab med begrænset ansvar, kan ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling tilbagekalde de personlige autorisationer, som deltagerne i interessentskabet eller kommanditselskabet eller medlemmerne af direktionen i aktie- eller

<p>anpartsselskabet eller et andet selskab med begrænset ansvar har fået meddelt.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan tilbagekalde en meddelt autorisation, hvis virksomheden i en periode på mindst 1 år ikke har haft økologisk aktivitet.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Det kan i forbindelse med tilbagekaldelse efter stk. 1-3 bestemmes, at autorisationen først kan generhverves efter en periode, der ikke kan overstige 5 år.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Afgørelser efter stk. 1-4 skal indeholde oplysning om adgang til domstolsprøvelse efter § 12 og fristen herfor.</p> <p style="text-align: center;"><i>Daglig drift</i></p> <p>§ 11. Den daglige drift af den autorisationspligtige virksomhed skal forestås af autorisationsindehaveren selv eller af en person, der kan opnå autorisation.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forestås den daglige drift af en person, der ikke kan opnå autorisation, kan ministeren tilbagekalde autorisationsindehaverens autorisation, hvis personen ikke inden for en frist på 2 måneder fratræder som leder af den daglige drift. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse efter § 12 og fristen herfor.</p> <p>§ 12. Afgørelser efter § 10, stk. 1-4, og § 11, stk. 2, kan af autorisationsindehaveren forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling, inden 4 uger efter at tilbagekaldelsen er meddelt autorisationsindehaveren. Ministeren anlægger sag mod autorisationsindehaveren i den borgerlige retsplejes former.</p>	<p>11. I § 12, stk. 1, ændres »efter § 10, stk. 1-4, og § 11, stk. 2, « til: »om tilbagekaldelse af certificering, som er truffet efter Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov,« og tre steder ændres »autorisationsindehaveren« til: »indehaveren af certificeringen«.</p> <p>12. I § 15 a, stk. 1, indsættes efter »i medfør af denne lov« : » eller af Den Europæiske Unions</p>
--	---

§ 15 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Miljø- og Fødevareministeriet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

§ 18 a. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, 7 og 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2.....

§ 20. Den, der er omfattet af reglerne i denne lov, af regler fastsat i medfør af denne lov eller af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov,

forordninger om forhold omfattet af denne lov«.

13. Efter § 17 indsættes før underoverskriften før § 18:

»Samkøring af oplysninger fra andre myndigheder

§ 17 a. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at denne lov eller de i medfør af loven fastsatte regler eller Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov, overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold, eventuelt i elektronisk form.«

14. I § 18 a, stk. 1, ændres »heraf kan« til: »af denne lov eller bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov kan«.

15. I § 20 indsættes efter »kontrol efter loven« : »eller efter bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger«.

<p>skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling eller den, ministeren bemyndiger hertil, give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som er påkrævet af hensyn til gennemførelse af kontrol efter loven, samt vederlagsfrit yde ministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fornøden bistand ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form.</p> <p>§ 21. Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for overholdelse af loven eller regler fastsat i medfør af denne lov eller bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold omfattet af denne lov.</p> <p>§ 24. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) overtræder § 5, 2) undlader at afgive oplysninger eller at stille bistand til rådighed efter § 20, 3) overtræder forbud eller undlader at efterkomme påbud meddelt efter §§ 21-23. 	<p>16. I § 21 indsættes efter »kan« : »træffe de afgørelser og «.</p> <p>17. I § 24, stk. 1, ændres »overtræder § 5, « til »undlader at efter komme beslutninger truffet i medfør af § 13, stk. 1,« og efter »efterkomme påbud« indsættes: » eller afgørelser«.</p>
--	---